

KVINNEKONFERANSEN - DAGSORDEN OG FORBEREDELSE

1. Betydninga av egen kvinneorganisering/arbeidet for å styrke og bygge ut KF.Hovedpunktet på konferansen.
2. Målsettinger for kvinnearbeidet i landsmøteperioden.
3. Erfaringer fra kvinnearbeidet/arbeidet for å bygge opp kvinneutvalg.
4. Eventuelt. Kort om 6-timersdagskampen.

Forberedelser

Til pkt1.: Tidligere utsendt:"Noen momenter til betydninga av kvinneorganisering"(Kvinnebulletin i februar).

Vedlagt:Hvorfor trenger vi en landsomfattende,partipolitisk uavhengig kvinnekamporganisasjon som KF?"

Problemstillinger

1. Trenger vi en landsomfattende,partipolitisk uavhengig kvinnekamporganisasjon? Idag? På lengre sikt?
Eller klarer vi oss like bra med AKPs kvinnearbeid,eventuelt AKPs egen kvinnebevegelse + organisering av kvinner på enkeltsaker?
2. I notatet heter det: "Grunnlaget for framgangen i AKP, for at kvinneopprøret er på offensiven,er nettopp vår praksis i kvinnekampen og i stor grad vår erfaring fra KF"
Er det riktig? Eller sinker det kvinnekampen i partiet at kvinnekampen i stor grad drives utenfor?
3. Er KF det vi trenger? Vurder hovedretningen på plattform/profil gjennom frontens praksis og type organisering.
4. Hvordan bygge ut og styrke KF?
  - a) Hvordan styrke aktiviteten i gruppene - mindre kjedelig?

Jeg tror vi må tenke til nye baner m.h.t. organisering, tenke i målsettinger for gruppa - og i målgrupper,hvem vil vi nå? F.eks. mål :aksjonere mot pornoen i kiosken på senteret,i distriktet.Målgrupper:få f.eks. skoleelever og kvinner som handler på senteret med på aksjonen.
Et annet eksempel.Målet kan være å utvikle diskusjonen

og organiseringen av 6-timersdags-bevegelsen. Målgruppe kan f.eks være husmorlag, butikkpersonalet (om åpningstidsutvalgets innstilling).

Det som er viktig, er hele tiden å bringe erfaringen til hele fronten.

b) Hvordan starte opp nye grupper - blant hvem?

Kamerater i KF vil legge fram ideer om en økstern : rekruteringskampanje/utbyggingskampanje. Denne innebærer også at KF må ha mange ferdige opplegg som nye grupper fint kan følge med uerfarne ledere.

5. Hvordan stiller vi oss til uavhengige grupper?

6. Notatet sier: "Jeg mener det er helt nødvendig med KF-organisering i arbeiderklassen for å utvikle en kvinnefaglig linje."

Er det riktig? Hvordan skal vi gripe an en slik organisering? Arbeidsplassgrupper, bransjegrupper, kvinner og arbeid-grupper på tvers?

7. Har vi krefter til å prioritere KF nå - i en situasjon hvor vi skal ha jenter inn i ledelsen overalt?

Til 2:

Vedlagt et notat om "Noen tanker om strategiske mål for kvinnearbeidet/mål for landsmøteperioden" Dette vil vi gjerne ha noen reaksjoner på. Hva synes dere er de viktigste måla?

Til 3:

Dette blir i praksis en oppfølging av diskusjonen fra sist. Se oppsummeringa i kvinnebulletinen fra februar.

VEL MØTT!

HVORFOR VI TRENGER EN LANDSOMFATTENDE, PARTIPOLITISK UAVHENGIG, KVINNEKAMPORGANISASJON SOM KVINNEFRONTEN.

Vi må se kvinneorganisering i forhold til hva slags mål vi har. Det er innlysende at om vi ønsker å endre "mannen vi til enhver tid har et forhold til" - vil vi tenke at vi trenger en annen organisering - enn om vi vil endre hele samfunnet.

Jeg snakker derfor i forhold til et mål som er dristig og langsiktig: et samfunn uten kvinneundertrykking - kvinnefrigjøring. De fleste er vel enige om at da skal både samfunnet og menneskene i det endre seg temmelig mye.

Da trengs kvinneorganisering. Jeg har tre hovedgrunner.

1. kvinnepolitikken

Vi må ha en kvinnepolitikk som er et redskap til å forandre. Den skal samtidig være et redskap som fungerer her og nå. For å utvikle en slik kvinnepolitikk trenger vi en organisering som vil forandring: som tar opp kvinnekampen og "smaker på virkeligheten". Da skal kvinnepolitikken ikke bare passe i Oslo - den skal "passe" over hele landet - for kvinner i alle aldre og alle livssituasjoner. Altså må politikken prøves i byer og bygder, på store og små steder. Den må oppsummeres og justeres og finslipes. Det kan den bare bli i kamp. Om vi ser på den pornokampen som Kvinnefronten fører - så har vi et svært godt eksempel. Pornopolitikken er som den er fordi kvinnefronten er en landsomfattende organisasjon som slåss mot porno!

Vi ser også at det ikke er tilstrekkelig bare med kamperfaringene fra alle stedene. Vi må også ha spesialkunnskaper, dvs. porno-området inneholder problemer som må undersøkes, data som må samles inn og analyseres. Sært arbeid kan vi jo godt tenke oss at blir gjort uten at det finnes kvinneorganisasjon.

"en skal de riktige problemstillingen bli stilt og belyst - det vil si de problemstillingen som kampen krever - da må det en kjempende kvinneorganisasjon til. Det vil si at forskningen og teoriarbeidet må skje i en vekselvirking med kampen.

Det er heller ikke tilstrekkelig med organisering på ett område. Det kunne vi jo tenke oss når vi bruker pornokampen som eksempel. Porno-aksjonsgrupper vill være nok (når det "er" porno-kamp) Kvinneundertrykkinga består av en masse "saker" - den er

en helhet som henger nøye sammen med hele samfunnet. Da må det også generell kvinneorganisering til - simpelthen for til enhver tid å slipe til en helhetlig kvinnepolitikk. Og den politikken er helt nødvendig når det er hele kvinneundertrykkinga vi vil til livs.

I Kvinnefronten begynner vi nå å se spennende konturer av dette: Vi slåss pornokamp og studerer familien - nå begynner de to kampområdene å møte hverandre på et analysplan, på en måte som gjør at vi forstår mer enn før.

Enda en side ved kvinnepolitikken trenger kvinneorganisering. En kjempende kvinneorganisasjon vil ha kvinnepolitikk - og da oppdager vi at at denne politikken: spørsmålene våre, kampkravene og perspektivene våre er uviktige. Det vil si at i andre politiske sammenhenger er de uviktige eller usynlige. De teller ikke når partiér, kommunestyre, storting osv. skal handle. Denne usynliggjøringa er en del av kvinneundertrykkinga.

Vi trenger kvinneorganisering for å kjempe opp, inn og gjennom både våre saker og perspektiver. Det vil si å endre det som vanligvis kalles "politikk" til å ta med kvinneperspektivet - til å gjøre kvinneperspektivet til en uadskillelig og forstått del.

Da duger det ikke med kvinnebevegelser som er partipolitisk avhengige. Ferskt eksempel: Arbeiderpartiet har hatt landsmøte. Arbeiderbladet skrev om 6 timersdagen på lørdagen før møtet - de har sikkert kvinnejournalister som godt vet hvor viktig kravet er. Mandagen etter møtet er 6 timersdagen borte. Ikke et ord i noen reportasje, ikke noen oppfølging av den store saken før møtet! Gubbene har makta og de har talt: pensjonsalderen er SAKEN. (så er det best å tie stille om kvinnekravet 6 timersdag - i håp om at velgere og leser glemmer. - og det er lett å gjøre om ikke en illstint kvinneorganisasjon passer på)

Kvinnepolitikken blir borte om vi ikke har en kjempende uavhengig kvinneorganisasjon. Sånn sett trenger også kvinnene i partiene å delta i en kvinneorganisasjons arbeid, både for å utvikle kvinnepolitikken sin der, og for å få oppbakking og styrke til å holde fast på den.

Uten kvinneorganisasjon kan vi kvinner bare så allt for lett miste kvinneinnsikten og se det som makta ser. Den rår jo overalt i samfunnet !

2. På grunn av kvinnene

Gjennom å organisere oss - så forandrer vi oss.

Det å organisere seg i en kvinneorganisasjon er i utgangspunktet et standpunkt: vi som kvinner har noe å vinne som vi må stå sammen med andre kvinner om.

Når vi vil forandre verden så forandrer vi også oss selv. Den forandringen er et nødvendig ledd i kampen mot undertrykkinga av kvinner som kjønn. Vi kjemper oss til å bli kvinnemennesker.

En del av det dreier seg om bevisstgjøring - vi ser ting som gjør oss i stand til å handle på andre måter - vi gjør ting som forandrer synet vårt på oss selv og verden. Skal hver av oss få den kvinnebevisstheten som er med på å sprengte vekk kvinneundertrykkinga så må kvinnekjønn-organiseringa til.

Jeg kan ikke tenke meg noen annen måte hver av oss kan få en slik erfaring og bevissthet og slik styrke. Vel kan vi bli dyktige fagforeningsfolk, ved å delta der - men det er en annen bevissthet osv.

Desuten lærer kvinneorganisering oss at vi kan "alt" også de tingene som menn behersker og med selvfølge overtar.: Innledninger, foredrag, møteledere på de store møtene, avvikling av landsmøter og konferanser, debattene osv.

Det å organisere ikke bare noen få kvinner - men mange kvinner blir da viktig. Vi som er i en kvinneorganisasjon kan ikke bare sitte der med all vår bevissthet og ferdigheter. Stadig flere må få de samme erfaringene. Kvinneorganisering er et redskap for oss kvinner - en slags styrkemedisin som trengs i et kvinneundertrykkende samfunn.

Naturligvis vil vi ikke nå "alle" kvinner i Norge med organisering - ihvertfall ikke en organisasjon som gir aktivitet i spissen for kvinnekampen i landet. Men mange kan være med og det tror jeg kommer av den brede bevegelsen blant kvinner i Norge. Svært mange kvinner opplever at de kan reise seg, lage seg en egen plattform og slåss seg til rett som samfunnsmenneske. Og da blir kvinner radikale på sak - endringen som kvinner ser skal til er radikale.

Med en kvinneorganisasjon som opptreer som spiss i kvinnekampen som Kvinnefronten har gjort når det gjelder kampen for 6 timersdagen og kampen mot porno de tre siste åra - så når vi uhyre langt utover egne rekker og medlemmer. I kampen vi organiserer får

vi en uhyre bred kontaktflate med kvinner i masse forskjellige organisasjoner. Når vi i Fellesaksjonen arrangerer møter, kommer de kvinnene som også sogner til Senterparti og Bondekvinner osv. Vi får brynt argumenter og krav - vi lærer sammen med ti-tusner av kvinner. Vi gir argumenter og premisser i kampen. Hvordan hadde pornokampen vært uten kvinnefronten. Kanskje som i Sverige? (Der kommer de nå etter - og det er takket være vår kamp i Norge)

3. Kampsakene og kvinnekampen

Kvinnekampen er en endring av samfunnet. Dvs det er endring av tusenvis av små og stor saker. Det gjelder lønnskamp og arbeidstid, lovendringer, husbygging og offentlige budsjetter for å ta noen av de store.

Alle endringene må vi være sterke og utholdende for å få til. Da trenger vi kvinneorganisering som et redskap til å samle og samordne handlingene våre. Vi trenger å samle oss i et tett og solid nett over hele landet.

Et eksempel:Hilleslandsaken - de fire kvinnene som ble oppsagt fordi de var forsørget, mens Arbeidsretten støttet arbeidsgiveren. Kvinnefronten kunne spre opplysninger til både egne grupper og til kvinneog fagorganisasjoner og oppfordre til støtte. Når gruppene sendte støtte - var det en liten handling for hver som gjorde det. For kvinnene som fikk hilsnene og brevene, var det et handfast bevis på at de ikke sto alene.

Makta som står mot kvinnekravene er uhyre godt organisert. De har sine landsomfattende, pengesterke organisasjoner.

Eksvis har glassfabrikant Hillesland Arbeidsgiverforeningen i ryggen - og det er ikke smågutter.

Kvinner må samle alle den makta vi kan mot stat, kommuner, NAF, pornoindustrier osv... Vi trenger ikke bare egen organisering for å stå sterkere i kampen, men også organisering for å gå ut og samle alle de vennene vi kan samle på vår side i kampen.

NOEN TANKER OM STRATEGISKE MÅL FOR KVINNEARBEIDET/MÅL FOR
LM-PERIODEN

~~XXXXXXXXXXXX~~ STRATEGISKE MÅL

Jeg tenker meg de strategiske målene for kvinnearbeidet langs
3 linjer:

- 1) Styrking og utvikling av partiets eget kvinnearbeid, internt/ekst.
- 2) Utbygging av ^{ser} egen kvinneorganisering, først og fremst KF, med sjølstendig profil.
- 3) Gjennomslag i hele partiets politikk og arbeid for kvinners ~~arbeids~~ interesser - AKP som kvinnenens parti.

Til 1) Partiets eget kvinnearbeid

- fortsette kvinneopprøret, stadig avdekke og reise kamp mot kvinneundertrykkinga i samfunnet, i partiet.
- utvikle en sterk stabil ledelse for dette området på distrikt/landsbasis, samtidig som en utvikler nye kvinner til ledende oppgaver av alle slag.
- være et kraftsenter i alle teoretiske/ideologiske diskusjoner om kvinneundertrykking, føre an i kampen mot sosialdemokrati og revisjonisme.
- lede kvinnekamp direkte (ikke bare gjennom KF), gå i spissen ^{men mest} for breie allianser.
- utvikle sterke kvinnefagforeninger med kvinneperspektiv.
- styrke kvinnearbeidet i NKS/RU.

Til 2) Særegen kvinneorganisering

- kvantitative mål for KF - antall steder, antall medlemmer, antall grupper av ulike typer.
- utvikling av sterk egen ledelse av KF på landsbasis/distrikt
- videre utvikling av politiske linjer for mobilisering av arbeiderklassens kvinner, sterk KF-organisering i arbeiderklassen.
- KFF må bli ei kraft fagbevegelsen må ta hensyn til
- KF må beholde og styrke sin stilling som den dominerende kvinneorganisasjonen, som har avgjørnede betydning for kvinnekampen i Norge, langt utenfor egen organisering, bl.a. som den politiske/organisatoriske hovedkrafta i 8.mars-bevegelsen. Viktig del av diskusjonen som må komme - ~~den~~ slags strategiske mål.
- utvikling av 8.mars-bevegelsen til stadig mer omfattende massebevegelse med stadig skarpere profil, mot borgerskapet.

Til 3) Kvinnenes parti

Målet - langsiktig sett er ikke mindre enn gjennomslag i all politikk, alle planer og alle ledelser.

Kvinner er halve befolkninga, halve arbeiderklassen.

- utvikling av og gjennomslag for arbeiderklassepolitikk på kvinners premisser.
- 6-timersdagen/normalarbeidsdagen, tariffpolitikken, nedskjæringskampen, kampen mot arbeidsløsheten, fagforeningspolitikk i kvinnefagforeninger
- gjennomslag for nødvendigheten av å prioritere eget kvinnearbeid og utbygging av KF, at kvinneopprøret må fortsette og hele tida fornyes og ta nye former ^{ulike}
- utvikling av kvinnelige ledere på alle partiets områder, først og fremst kvinnelige arbeiderledere. Kvantitative mål.
- styrka forståelse hos partiets menn for nødvendigheten av å kjempe mot egne privilegier og støtte kvinnekampen i og utafor partiet.
- kvinnenes parti i oppslutning (i forhold til SV) og valg.
- Klassekampen i større grad til kvinneavis, kvantitative mål?
- bygge ut partiet på de store kvinnearbeidsplassene/i de viktige kvinnefagforeningene, og prioritere arbeidet der.

LANDSMØTEPERIODEN 85 - 89

- føre kvinneopprøret ut i hele partiet, til alle grunnorganisasjoner, fortsette avdekkinga av kvinneundertrykking i partiet.
- fungerende kvinneutvalg i alle fylker/distrikter og i NKS/RU som jobber på alle tre områder.
- innføring av fast kvinneskolering i partiskolen for kvinner som driver med kvinnearbeid.
- fast rutine på hefteutgivelser - serie som betyr noe.
- skritt i retning eksternt teoretisk kraftsenter.
- begynne å utvikle egen agitasjon/propaganda retta til arbeiderkv.
- utvikle teoriarbeid/undersøkelser særlig med sikte på kap.3 og kap.4.
- vinne gjennomslag for kvinnelig verneplikt og utvikle en mer offensiv linje i forhold til "fredsarbeidet".
- vinne erfaring med kvinnefaglig arbeid i utvalgte KF-grupper blant arbeiderklassens kvinner og i kvinnefagforeninger.
- slåss for at ulike ledelser/utvalg i partiet tar ansvar for kvinnene som en del av sitt område (FU, RV, osv.

EGEN KVINNEORGANISERING /ks

- kvantitative mål.
  - utvikling av distriktsledelser.
  - organisering bl. arbeiderklassens kvinner, eksperimentere, vinne erfaring.
  - ledende i 8.marsbevegelsen i hele landet.
  - politisk/organisatorisk ledene kraft i 6-timersbevegelsen - som brei massebevegelse.
  - ledende kraft i det internasjonale solidaritetsarbeidet.
  - utvikle diskusjonen bl. AKPerne i KF om måla med jobbinga.
  - utvikle ledere som ikke samtidig har store partioppgaver.
- Viktig del av arbeidet med å skille KFs og partiets profil.

PARTIET

- gjennomslag for en tariffpolitikk (i partiet) på kvinners premisser.
- nedskjøringskamp helse/sosial på kvinners premisser.
- prioritering av kvinnebransjer/offentlig i tbygging og faglig politikk.
- utviklingsopplegg for kvinnelige ledere - mål for ulike områder, arbeiderledere.
- kvinnepolitikk-skolering som del av det ordinære partiskolekursene.
- egen gjennomarbeidet studiesirkel for rekruttering av kvinner, kvantitative mål for rekruttering - 50%?
- konkrete mål for kvinnevelgeroppslutning? se KF - 21
- Klassekampen i større grad kvinneavis - hva slags mål?
- kvinnene en sentral del av diskusjonene om kap 3 og 4 - ikke bare eget tilleggspunkt (både del av helheten og eget ~~xxxxxxx~~ spørsmål.

SITUASJONEN NÅ

Entusiasme, gå-på mot - bra. Mangel på folk til å dekke opp alt. KF/arbeiderkvinner brukes til alt. Mye konsentrering om partiet?

Farer: slukt i partiet - basisen svekkes, farlig på sikt, skuffelse over at det ikke går fort nok - gi opp saker.

Krever prioritering i distriktene:

- 1) kvinneutvalg, mulighet for å drive eget kvinnearbeid, politisk basis for arbeidet i partiet og i KF.
- 2) utbygging/styrking av KF. Det innebærer også en skarp diskusjon i partiet om prioriteringen/hensikten av dette arbeidet, avsetting av folk.
- 3) kvinneopprøret videre i partiet - kvinner i ledelser. Kvinneopprør/-diskusjoner ut til hver avdeling.

4) Slåss der innretting på arbeiderklassens kvinner - og rekruttering av kvinner.